

Avskrift.

Utskrift
av
Trondheim byretts domsbok

Aar 1947 den 6. oktober ble ved Trondheim byrett i sak nr. 147/47:
Den offentlige postalemyndighet

mot
Edith Stene

avsagt sådan

dom:

Statsadvokaten for landssvikssaker i Sør-Trøndelag har ved tiltalebeslutning den 17. februar 1947 satt

under tiltale ved Trondheim byrett til fellelse.

- I. Etter provisorisk anordning av 15. desember 1944 om tillegg til straffelovgivningen om forræderi (landssvikanordningen) § 3, jfr. 2, nr. 1, som sette straff for den som etter 8. april 1940 har vært medlem eller søkt om eller samtykket i å bli medlem av Nasjonal Samling eller organisasjon knyttet til den.
- II. Etter samme anordning § 3, jfr. § 2, nr. 2, som setter straff for den som etter 8. april 1940 har støttet slik organisasjon som nevnt under nr. 1, eller straffbare tiltak som den har satt i verk.
- III. Etter samme anordning § 3, jfr. § 2 nr. 1-3, rammes av noen bestemmelse i straffelovens kap. 8, eller 9 eller i krigsartiklene i den militære strafflov, i dette tilfelle straffelovens § 86, som retter seg mot den, som rettsstridig bærer våpen mot Norge, eller som under en krig hvori Norge deltar, eller med en sådan krig for øye yter fienden bistand i råd eller dåd eller svekker Norges eller noen med Norge forbunden stats stridsevne.

Grunnlaget for tiltalen er:

- Ad I.
1. Tiltalte var medlem av Nasjonal Samling fra 1.9.1942 til fiendens kapitulasjon i Norge i mai 1945. Hun var en tid i 1943 aspirant i kvinnehirden.
- Ad II
2. Hun var ekspeditrise ved NS. Riksdepot i Trondheim fra høsten 1942 til høsten 1943.
- Ad III
3. Hun meldte seg høsten 1943 frivillig til tjeneste i det tyske Røde Kors og tjenestgjorde som hjelpe søster ved det tyske krigslasarett på Sinsen ved Oslo fra høsten 1943 til mars 1944. Deretter gjennomgikk hun et par måneders kurs i sykepleie i Pommern i Tyskland, og tjenestgjorde så som praktikant ved et tysk civilt sykehus i Thuringen til oktober 1944. Fra oktober 1944 til 21.3.1945 tjenestgjorde hun som sykesøster ved et tysk krigslasarett i Weilaunster i Tyskland.

I forbindelse med straffesaken vil etter Erstatningsdirektoratets forlangende bli nedlagt påstand om inndragning av kr. 377,88+ renter som tiltalte har innestående på frontkjenpekonto nr. 601 233 i Oslo Sparbank. Beløpet er ervervet ved den straffbare virksomhet som er beskrevet i tiltalepost III, 3 foran.

Tiltaltes far er handelsmann i Nammos og tiltalte er oppvokst hos foreldrene. Hun ble ferdig ved folkskolen i 1938 og gikk etterpå et års tid på middelskolen. Deretter gikk hun heime i huset, inntil hun høsten 1941 reiste til Trondheim hvor hun bodde på Kybel og gikk på handelsskolen. Hun ble ferdig med handelsskolen i mars 1942, var så heime noen måneder, og reiste deretter på ny til Trondheim for å få seg post.

Av tiltaltes familie har 3 eldre søstre, som nå er 30, 28 og 25 år gamle, vært medlem av NS.

Til de enkelte tiltaleposter bemerkes forøvrig:

1. Tiltalte søkte 14. april 1942 opptakelse i N. Hun ble opptatt fra 1.9. 1942 og stod som medlem til frigjøringen i mai 1945. Hun var en kort tid i 1942 aspirant i kvinnehjorden.
2. Fra høsten 1942 til høsten 1943 var tiltalte ekspeditrice ved Ns. Riksdepot i Trondheim. Hennes arbeid bestod i å selge uniformedeler til partimedlemmer.
3. Det er på det rene og erkjent av tiltalte at hun har forholdt seg slik som angitt i dette tiltelegnet.
Fra 9/3. 1945 var tiltalte i amerikansk krigsfangeleir, inntil 21. august 1945 oppholdt hun seg på det tyske krigsleirrett i Weilmünster, og arbeidet der som tillitsråd. Hun var imidlertid lenge. Leirene var stengt og hun hadde ikke anledning til å bevege seg fritt omkring. 21. august 1945 ble hun ført til en amerikansk kamp i Kassel og ble anbrakt i fangeleir der. Det var en leir som tyskerne tidligere hadde brukt til russiske krigsfanger. Tiltalte var så i denne leiren og i fangeleiren Ludwigsburg, inntil 20. november 1945 da hun ble løslatt. I denne tiden var tiltalte sperret inne og ble behandlet som vanlige krigsfanger. Hun ble ikke satt til arbeid. Hun gjorde gjentagne forsøk på å komme i forbindelse med norske myndigheter for å komme ut, men det lyktes ikke tidligere. Da hun ble løslatt vendte hun seg straks til det norske konsulat for å komme hjem, og kom til Norge juleaften 1946.

Retten finner at tiltalte må bli å felle etter tiltalen. Det antas at hun var klar over at N. var et parti som bistod Tyskland i krigen mot Norge, og at hun ved sitt medlemskap i partiet og ved sitt arbeid ved Ns. Riksdepot har støttet partiet. Hun har videre forstått at hun ved å arbeide i det tyske Røde Kors, har hjulpet Tyskland i krigen mot Norge. Straffen settes til tap av rettigheter etter landsviklovens § 10, pkt. 1 og 2.

Ved fastsettelse av straffen er tatt hensyn til de sterkt formildende omstendigheter som foreligger. Tiltalte var ganske ung da hun meldte seg inn i N. og meldte seg til tjeneste i det Røde Kors. 3 av hennes eldre søstre var medlemmer av N. og det antas at dette forhold har vært avgjørende for at tiltalte var gått inn i partiet. Endelig er det tatt hensyn til det tiltalte har gjennomgått ved at hun etter krigens utbrudd i mer enn 1 år har vært amerikansk krigsfange.

Rettsinstansen og innadragningsmåten tas til følge.
Dommen er enstemmig.

Domsslutning.

Edith Stene dømmes etter landsvikloven av 21. februar 1947 § 3, jfr. § 2, pkt. 1, 2 og 4, jfr. straffelovens § 26, til tap av rettigheter etter landsviklovens § 10 punkt 1 og 2, for et tidsrum av 10 år.

I medhold av landsviklovens § 14 innrises kr. 277.80 + renter som tiltalte har innskutt på frontkjemperkonto Nr. col 233 i Oslo Sparebank.

Dommen ble lest opp for domfelte som ble gjort kjent med reglene og fristen for anke og fornyes behandling, ved høyere rett.

Hun vedtok dommen.

sign. J. Jacobsen

sign. Bernhard Eilsen

sign. Ingrid Olsen